

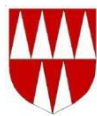
Pout' se sv. Markétou (Margitou) z Olomouce do Marcheggu

14. -

22.7.2018

- ❖ Svatá Markéta, mučednice z 3. století nám dává příklad, že s Dáblem se nevyjednává, ale vítězí nad ním křížem a zmrtvýchvstáním Ježíše Krista.
- ❖ Mohla mít moc a bohatství, kterému i dnes lidé dávají přednost, ale ona dala přednost Kristu.
- ❖ Je pomocnicí mnohých skupin žen a proto ji prosíme o pomoc a přitom hledíme nové aspekty jejího působení.

Pod záštitou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera
a bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského
Otevřená nejen všem lidem tří sousedních arcidiecézí a řeckokatolické eparchie

14.7. Olomouc Setkání rodin: **Radost rodiny v daru života a víry**

15.7. Kroměříž Setkání mládeže: **Naděje mládí vycházející z poznání Tvůrce**

16.7. Uherské Hradiště Slavnost Bohu zasvěcených žen: **Moc Ducha svatého překonává pohanství i naší doby**

17.7. Staré Město – Velehrad Pěší pouť hnutí Modlitby Matek CZ/SK: **Čistota srdce a lidská láska**

18.7. Velehrad Setkání unií žen Čech, Slovenska a Rakouska: **Silou kříže vítězíme nad zlem v každé době a společnosti**

19.7. Veselí nad Moravou Setkání žen z okraje společnosti: **Ubohost ponížení a důstojnost pokory**

20.7. Kopčany (SK) Fórum života a řeckokatolická církev: **Proti pokušení postavení a bohatství vítězíme silou víry**
bohoslužba ve staroslověnštině k 1150 výročí od jejího přijetí jako 4. liturgického jazyka

21.7. Zohor (SK) Setkání umělců: **Utrpení je fontána milosti a zdroj nového života ve víře**
18.00 hod. večerní slavnost v **Marcheggu**

Roku 1260 po bitvě „u Kressenbrunnu“ a na místě této bitvy, založili král Přemysl Otakar II a olomoucký biskup Bruno ze Schauenburgu město Marchegg. Chrám sv. Markéty v něm nebyl nikdy dokončený. Proto i ostatky této světice určené pro tento chrám, zamýšlený jako prvá katedrála v Rakousku, zůstaly až dodnes v Olomouci. Nyní je tedy přeneseme na místo, kam více než 750 let nemohly být umístěny. Zveme poutníky, cyklisty (do Olomouce) i vodáky (do Kroměříže a Vysoké pri Morave).

14.7.2018

Setkání rodin

v katedrále sv.

Václava v

Olomouci

V katedrále sv. Václava v Olomouci byly ostatky sv. Markéty uchovávané od doby pátého olomouckého biskupa Bruna ze Schauenburgu (1245 – 1281). Biskupem se nestal volbou s následným uznáním krále Václava I., ale jmenováním papežem Inocencem IV. Proto měl z počátku těžkosti se svým uznáním jak kapitulou, tak králem. Získal však postupně velkou důvěru obou stran a byl mu svěřen i mladý kralevic Přemysl Otakar II. U něj pokračoval ve formaci, kterou již dříve získal od sv. Anežky České a smířil otce se synem. Stal se předním rádcem Václava I. i Přemysla Otakara II., pro kterého byl doslova „pravou rukou“. V olomoucké diecézi reorganizoval děkanáty, např. Svitavy a okolí připojil k olomoucké provincii a zřídil v nich děkanát. Výrazně podporoval osídlení Moravy (Drahanská vrchovina, Oderské vrchy, Opavsko...) a v jeho době vznikla celá řada měst a obcí (Biskupice, Březová nad Svitavou, Horní Hynčina, Hradec nad Svitavou, Chornice, Kroměříž, Svitavy, Vendolí a další). Pořádal také diecézní synody (první 1252), zřídil úřad biskupského soudce (oficiál), správce kapitulní školy (scholastik) a sám velmi dobře spravoval majetek biskupství. Byl věrným biskupem svého krále. Roku 1260 bojoval po boku Přemysla Otakara II. v bitvě „u Kressenbrunnu“. Na tomto místě zažil i pomoc „českého nebeského vojska, v čele se svatým Václavem“, které bojovalo proti sebranému uherskému vojsku „a zpívalo hymnus, který je učil již svatý Vojtěch“. Po požáru katedrály sv. Václava v Olomouci (postaveného Jindřichem Zdíkem) v roce 1265 ji nejen obnovil, ale i rozšířil. Jeho plány nebyly ale dokončeny nejen v Marcheggu, ale i v Olomoucím kde měla být katedrála ještě větší, než ji známe dnes. Biskup Bruno ze Schauenburku zemřel 17. 2. 1281 a byl pochován před hlavním oltářem kostela sv. Mořice v Kroměříži, který sám založil.

Téma dne: Radost rodiny v daru života a víry

Svatá Markéta, pocházela z rodiny pohanského kněze. O matku Eutyhii přišla velmi brzy a otec Edesios ji svěřil na výchovu ženě, kterou její rodiče znali a uznávali za dobrou ženu. Nevěděli ale, že je křesťanka a svým životem svědčí o Kristu. Ona přivedla k víře i malou Markétku. Když to její otec zjistil, vyhnal ji z domu pást ovce. Nevíme, jak prožíval její kruté mučení a zda litoval svého činu. Nespekulujme. Ptejme se: na jaká je sousedova rodina, ale ta naše, moje... Jak žiji svou vírou? Jak ji žijí mé děti? Způsobuje v naší rodině víra radost? Projevujeme ji skutky lásky vůči ostatním lidem? Nejen vůči vlivným lidem, ale i vůči těm, kteří jsou v jakékoliv nouzi? Hlásám svoji víru, protože ji považuji za hodnotnou? Jakou má pro mne hodnotu? Za co jsem ochotný ji vyměnit? Za nic? A co jsem s ní udělal včera, před týdnem,...? Jestliže je moje víra takto živá, co bych udělal, kdyby moje děti povolal Pán k službě? Je moje víra tak živá, aby zapalovala a umožňovala přijmout dar povolání? Podporuji svojí vírou ty, kteří jsou již povolání? Jistě najdeme spousty dalších otázek, nad kterými je třeba se znova zamýšlet. Tato pouť nám dává příležitost a čas:

15.00 Modlitba růžence

16.00 Adorace

17.00 Mše svatá s předáním ostatků sv. Markéty Antiochijské

Přeprava ostatků skauty na kolech

19.30 Příjezd cyklistů do Kroměříže

Více informací na Facebook / Pouť se svatou Markétou